

kelte tilslutning ved tekniske foranstaltninger, fx ved plombering el.lign., sat ud af funktion, eller råder den enkelte tilsluttede hustand el.lign. ikke over en radio- eller fjernsynsmodtager, som udløser pligt til licensbetaling til Danmarks Radio, gælder den foreslåede betalingspligt pr. tilslutning ikke.

Til nr. 8

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 23, stk. 1, 1. pkt.

Til stk. 2

Bestemmelsen i stk. 2, nr. 1) svarer til den gældende lovs § 23, stk. 1, 2. pkt.

Efter den gældende § 23, stk. 1, må eksemplarer af litterære værker, som er udgivet, jf. lovens § 8, frit spredes videre eller fremvises offentligt. I lovforslagets nr. 1 er det foreslået, at det bør præciseres, at edb-programmer henregnes under litterære værker. Følgen heraf ville umiddelbart være, at eksemplarer af udgivne edb-programmer frit kunne videreføres til almenheden.

Med henvisning til det i forbindelse med lovforslagets nr. 4 og 5 anførte om mulighederne for piratkopiering af udgivne edb-programmer, foreslås det i stk. 2, nr. 2, at der skal gælde et forbud mod videreførelse til almenheden af edb-programmer ved udlån og udlejning af eksemplarer af edb-programmer, som er udgivet i maskinlæsbar form. Med hensyn til forståelsen af udtrykket »maskinlæsbar form« henvises til bemærkningerne til lovforslagets nr. 4.

Programmer i maskinlæsbar form kan også bringes i omsætning på en måde, som væsentligt adskiller sig fra de udgivelsesformer, som hidtil har været kendt inden for ophavsretten. Det drejer sig om programmer, som er overført til et elektronisk hukommelseskredsløb, fx en read-only-memory (ROM), der er indføjet i et industriprodukt. Det kan fx være operativprogrammet i en datamat, men det kan også være programmer, som styrer funktionerne i dagligdags produkter såsom biler, vaskemaskiner, fotografiapparater, digitalure, lommeregner osv. I sådanne tilfælde bør det ikke være muligt på grundlag af ophavsretten at udøve kontrol over produktets spredning. Da forholdet normalt må anses for dækket ved udtrykkelig eller stiltiende aftale med rettighedshaveren, finder ministeriet det ikke påkrævet at optage nogen udtrykkelig bestemmelse herom.

Til stk. 3

Efter den gældende lovs §§ 2 og 23 nyder rettighedshaveren til et filmværk en ubetinget beskyttelse med hensyn til videreførelse af eksemplarer af filmværket.

I overensstemmelse med forslaget i Ophavsretsudvalgets betænkning »Film- og videogramspørgsmål» (bet. nr. 1000/1984) foreslås det, at spredningsretten for eksemplarer af filmværker begrænses, således at det er tilladt frit at foretage videreførelse o.l. af udgivne eksemplarer af filmværker. Derimod bør det fortsat ikke, som det fremgår af forslaget til stk. 3, være tilladt at sprede sådanne eksemplarer til almenheden ved udlån eller udlejning uden samtykke fra rettighedshaveren.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse svarer med redaktionelle ændringer til den gældende lovs § 23, stk. 2.

Til nr. 9

Forslaget fremsættes på baggrund af forslaget under nr. 10, der indeholder nye bestemmelser om en vederlagsret for billedkunstnere i forbindelse med erhvervsmæssigt videreførelse af eksemplarer af kunstværker. Dette forslag indebærer en vis modifikation af hovedreglen i § 25, stk. 1, 1. pkt, hvorefter det er tilladt frit at videreføre eksemplarer af kunstværker, når et kunstværk er overdraget eller værket er udgivet, jf. § 8. Kultur- og Kommunikationsministeriet finder derfor, at der i § 25 bør indføres en henvisning til § 25 a, således at det fremgår, at den under nr. 10 foreslåede afgiftsordning for videreførelse af kunstværker indebærer en begrænsning i den frie videreførelsesret efter den gældende lovs § 25.

Til nr. 10

Til stk. 1

I loven er fastsat indskrænkninger i ophavsmandens eneret til spredning af eksemplarer af værket til almenheden. For så vidt angår litterære og musikalske værker findes bestemmelser i § 23; for kunstværkers vedkommende er der fastsat regler i § 25.

Lovens § 25 indebærer, at eksemplarer af udgivne kunstværker frit kan spredes videre, fx ved gave, salg, udlån eller udleje. Det samme gælder eksemplarer af kunstværker, der af ophavsmanden er overdraget til andre.

De omtalte bestemmelser er baseret på hensynet til den frie vareomsætning. Virkningerne af indskrænkningerne i spredningsretten er imidlertid ikke den samme for alle kategorier af ophavsmand. Dette træder frem, når det tages i betragtning, hvad der er den